

במדבר (פרק כה)
 (ו) והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית .. פתח אהל מועד .
 (ז) וידבר ה' אל משה לאמר:
 (יא) פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי:
 (יב) לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום:
 (יג) והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל:

במדבר (פרק כו)
 (א) ויהי אחרי המגפה פ ויאמר ה' אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר:
 (ב) שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבין עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל:
 (יט) בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען:

במדבר (פרק כז)
 (א) ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה:
 (ב) ותעמדה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה פתח אהל מועד לאמר:
 (ג) אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על ה' בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו:
 (ד) למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו:
 (ה) ויקרב משה את משפטן לפני ה': ס
 (ו) ויאמר ה' אל משה לאמר:
 (ז) כן בנות צלפחד דברת נתן נתן להם אחזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן:

במדבר (פרק כז)
 (טו) וידבר משה אל ה' לאמר:
 (טז) יפקד ה' אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה:
 (יז) אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רעה:
 (יח) ויאמר ה' אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו:
 (יט) והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתו אתו לעיניהם:
 (כ) ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל:
 (כב) ויעש משה כאשר צוה ה' אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה:
 (כג) ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר ה' ביד משה: פ

במדבר (פרק כח)
 (יא) ובראשי חדשיכם תקריבו עליה לה' פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים:
 (טז) ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח לה':
 (יז) ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל:
 (יח) ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו:
 (יט) והקרבתם אשה עליה לה' פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם:
במדבר (פרק כט)
 (לה) ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:
 (לו) והקרבתם עליה אשה ריח ניחח לה' פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים:

מדרש תנחומא
 והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם ויכפר על בני ישראל, וכי קרבן הקריב שנאמר בו כפרה, אלא ללמדך שכל השופך דמן של רשעים כאלו הקריב קרבן.
במדבר רבה (כ:יב)
 וישכם קדם ועמד בזריזות הוא בעצמו אמר לו הקב"ה רשע כבר קדמך אברהם אביהם לעקוד את יצחק בנו - וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו וגו'

תהלים (קו: כח)
 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים: